

[Carl P. Jensen.]

mindstbemidlede — og det vil i flere tilfælde formentlig betyde den gruppe lejere, der kan blive tale om ved sanering, skulle dette problem kunne løses — hvad man i øvrigt fra Københavns kommune har erklæret sig tilfreds med.

Tilbage er så kun at håbe, at eventuelle problemer lader sig løse, uden at det skal blive nødvendigt at anvende denne hjælp.

Det er min opfattelse, at det her, hvor der foreligger en enstemmig indstilling, vil stemme lidet med den ny forretningsorden, hvis jeg ville gå yderligere i detaljer her ved anden behandling, alene af den grund, at betænkningen giver en oversigt over udvalgets arbejde og en udførlig motivering for de foreslåede ændringer. Jeg vil dog benytte lejligheden til at takke den højtærede boligminister og ikke mindst udvalgets sekretær samt den embedsmand fra boligministeriet, der har bistået udvalget i dets arbejde.

Udvalget har stillet en meget lang række spørgsmål, og de er besvaret med samråd, ved skriftlige besvarelser på en grundig og fyldestgørende måde, der har lettet udvalgets arbejde.

Det fremgår også af betænkningen, at vi ud over de afholdte samråd har besigtiget forskellige kvarterer i de københavnske saneringsområder, og jeg vil ikke nægte, at det har gjort et stærkt indtryk — jeg tror, det gælder hele udvalget — at stifte nærmere bekendtskab med det behov, der er for sanering. Det, vi har set i det københavnske saneringskvarter, er, efter det kendskab, som udvalgets medlemmer ude fra landet har givet udtryk for, ikke noget enestående. Tilsvarende forhold findes også ude i landet.

Jeg udtaler derfor håbet om, at den lov, vi her behandler, i første række når det vedrører sanering af u hensigtsmæssige og direkte, jeg tør næsten sige livsfarlige og usunde boliger, må sætte sit spor i en sanering, der gennemføres så hurtigt, som det teknisk lader sig gøre i takt med den mulighed, der er for at opføre erstatningsboliger. Vi kan simpelt hen ikke være bekendt at have disse boliger i brug én dag længere, end hensynet til erstatningsboliger gør det påkrævet, og jeg udtaler håbet om, at enhver bygherre er opmærksom på den forpligtelse, der nu må være til at klare denne

side af sagen, når det drejer sig om at skaffe erstatningsboliger netop for den del af befolkningen, der her er tale om.

Jeg skal på min gruppes vegne anbefale de to lovforslag til vedtagelse.

Boligministeren (Bundvad): Jeg vil benytte lejligheden til at takke udvalget for det meget grundige og omhyggelige arbejde med de to lovforslag. Som det lige er nævnt, har man haft en række henvendelser udefra, og i den udstrækning, det har været rimeligt, har man fra ministeriets side i samarbejde med udvalget fundet frem til, mener vi, en forstandig løsning.

Det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Carl P. Jensen nævnte, at et af de allerstørste problemer i forbindelse med den fremtidige sanering vil blive spørgsmålet om erstatningslejligheder. Jeg mener imidlertid, at der vil være gode muligheder, når man ser saneringsloven i forbindelse med lov om boligbyggeri, som blev vedtaget i december måned. Deri er der givet en række muligheder for, at man dels, hvis anden finansiering svigter, kan give statslån til opførelse af saneringsboliger, dels at boligministeriet kan pålægge byggeriet at have erstatningsboliger til rådighed.

Der kan endvidere i henhold til saneringsloven etableres samarbejdsudvalg mellem en række kommuner, og endelig kan der i henhold til lov om boligbyggeri som før nævnt gives mulighed for, at en kommune kan give hjælp eller i hvert tilfælde give garanti for lån, også selv om en sådan garanti omfatter byggeri i en anden kommune. Jeg mener derfor, at der er skabt mulighed for, at vi kan få de erstatningsboliger, vi har brug for.

Jeg vil dog gerne have sagt, at det er rigtigt, som det ærede medlem hr. Carl P. Jensen nævnte, at saneringsproblemet presser meget hårdt på. Der er gået mange år, hvor det af hensyn til boligøden har været umuligt at nedlægge lejligheder. Krigen stoppede den udvikling, der var i gang, og vi har mange boliger, som for længst burde have været erstattet af bedre og nye, eller som burde have været moderniseret.

Men vi skal også tænke på, at der hele tiden er en befolkningstilvækst af unge, som skal have lejligheder, og derfor vil takten i saneringen hænge sammen med, hvor meget